

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octomvrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Ardealul cine-l apără?

II.

Cu toții avem se-l apărăm, fiindcă tuturora ne este patrie: acesta pentru tot omul cu bun simț e lucru de sine înțeles. Nu însă în toate timpurile și în toate împregiurările oamenii își păstrează bunul simț, și nu se poate pentru actualul nostru regim o mai sdobitoare osândă ca această discuțiune asupra întrebării, cine are și cine nu are se-și apere țeara.

Unde oare în tot cuprinsul continentului european se mai pot ivi asemenea discuțiuni?

Numai în peninsula balcanică, în imperiul turcesc desbinat în el și ajuns la ruina morală și financiară.

Discuțiunea, așa cum s'a făcut, este o mărturisire indirectă, că statul ungar se apropie de stadiul de discompozițiune, în care se află imperiul otoman, desbinat fiind în el și ajuns la ruina morală și financiară.

Și în adevăr, atât guvernamentalii din Cluj, cât și opoziționalii din Brașov

în tot cursul discuțiunii au în vedere numai statul ungar, uitând cu desevîșire, că „statul“ acesta nu e decât o parte slabă dintr-o împărăție puternică atât prin ea însăși, cât și prin legăturile ei cu alte împărății cel puțin tot atât de puternice.

Și nu ne-am angaja și noi în discuțiune, dacă n'am ști, că din nenorocire, asistând la asemenea discuțiuni, au pierdut și o mulțime de Români conștiința, că suntem cu toții parte din împărăția habsburgică, și se simt numai cetățeni ai statului ungar, de care nu-i leagă nici o tradițiune națională, nici un interes național, nici o aspirațiune românească și pe care îl socotesc slab și lipsit de ori-și-ce menire istorică.

Dacă regatul ungar ar fi, precum nu este și nici că are să fie vre-odată, un stat cu desevîșire de sine stătător, dacă noi Românii am fi cetățeni ai unui asemenea regat, dacă numai în fața unui asemenea regat desbinat în el și ajuns la ruina morală și financiară am sta, atunci — da! — dar și numai atunci ar fi adevărate cele țise despre noi la Cluj și la Brașov.

Nu statul ungar stă însă în fața Românilor, ci împărăția habsburgică.

Nu putem să ne pronunțăm asupra politicii urmate de actualul guvern al României cu siguranța, cu care se pronunță oficioșii din Cluj. Retrași aici într'un oraș provincial dela hotarele împărăției și, ca opoziționali „primejdioși“, lipsiți de ori-și-ce legătură cu cercurile hotărîtoare, — totdeauna mai bine informate, — noi nu putem se cunoaștem, ca oficioșii, secretele cabinetelor și se scim ce fel de angajamente există între guvernul nostru și cel actual din România și din câte mii de honveți și din care anume glotași se va compune puterea de apărare a Ardealului în cas de războiu. Asemenea destăinuiri numai oficioșii pot se face. Ne uităm însă împregiurul nostru, ne reamintim faptele din trecut, ne dăm seamă despre cele ce se petrec în prezent și, judecând în toată liniștea, ne formăm o idee asupra desfășurării viitoare a evenimentelor.

Și mărturisim, că în unele privințe suntem și noi de acord cu oficioșii din Cluj.

E lucru ne mai pomenit, că în coloanele unui diar guvernamental se vedem exprimată convingerea, că Sașii nu pot

se face decât politica, pe care o face națiunea germană ea însăși, și că noi Românii din țările coroanei ungare suntem inofensivi câtă vreme în România stă Ioan Brătianu în fruntea guvernului. Un organ de publicitate, care exprimă vederile cercurilor guvernamentale, ne spune nouă și Sașilor: Nu mai avem nevoie să intrăm la învoială cu voi, fiindcă stăm bine cu Brătianu și cu Bismarck.

Și e cu toate aceste și ceva rezonabil în această lipsă de tact politic.

Este adevărat, că atitudinea Sașilor și a Românilor n'ar fi întocmai cea de acum, dacă altele ar fi și relațiunile dintre monarhia noastră și Germania ori dintre monarhia noastră și România. Numai că guvernul nici chiar și numai indirect, prin organele lui de publicitate, n'ar trebui să o mărturisască aceasta, fiindcă prin recunoașterea unor asemenea adevăruri nu numai se discreditează el însuși, dar' compromite totodată și monarhia.

Ce fel de guvern este acela, care în afacerile lui interne se rașimă pe relațiunile lui cu guvernele țărilor vecine? Cum are să judece lumea despre guvernul din Budapesta, când în coloanele unui diar guvernamental se face mărturisirea, că grație bunelor relațiuni cu Germania și cu România monarhia n'are să se mai teamă nici de Sași, nici de Români, fiindcă pe Sași i-a sacrificat Germania, ear' pe Români România? Cum se prezintă dl Brătianu la Viena, la Berlin, la Petersburg, când poate se afirma, că numai grație bunăvoinței lui se menține ordinea într-o însemnată parte din regatul ungar? Ce fel de pozițiune li se crează diplomaților români, când ei pot să numere la bursa diplomatică drept bani gata pe cele aproape trei milioane de Români din regatul ungar? Ce mai însemnează guvernul ungar, dacă el numai în unire cu guvernul român poate să dispună în toate împregiurările de Ardeal?

Guvernamentalii din Cluj nu se sfîșie cu toate aceste a risca afirmarea exagerată, prin care discreditează guvernul și compromit monarhia.

De ce?

Numai și numai pentru-ca se-și intimideze pe Sași și să se ne prezente pe noi drept niște nemernici, care atunci, când întreaga societate europeană s'ar sgdui, am sta ca o masă indolentă în mijlocul vârtejului și nu numai

că nu ne-am apără țeara, ci nici măcar un bun material de spionajiu n'am fi.

Acesta e singurul lucru rezonabil în întreaga lipsă de tact a guvernamentalilor din Cluj.

Preocupați contra noastră și amețiți de absurda idee de stat maghiar, ei nu văd cele ce se petrec împregiurul lor și nici că-și dau silința de a se dumi asupra resoanelor de stat, în virtutea cărora s'au stabilit actualele relațiuni dintre monarhia noastră, Germania și România.

Ardealul, așa cum stau lucrurile astăzi, e dat în păstrarea Românilor. Nu numai două treimi din populațiunea acestei țări, ci totodată și întreaga populațiune giur împregiur de ea sînt Români, și atât în lăuntru Ardealului, cât și împregiurul lui toate pozițiunile de oare-care importanță strategică și toate trecătorile de Români sînt ocupate.

Să fie guvernamentalii din Cluj siguri, că aceasta la Viena, la București și la Berlin se știe tot atât de bine ca aici în Sibiu. Și pentru aceea, dacă e adevărat, că există o legătură între guvernul nostru din Viena, guvernul Germaniei și guvernul României, nu poate să fie nici pentru Viena, nici pentru București, nici mai ales pentru Berlin indiferent — ce țic și ce simt Românii.

Guvernamentalii din Cluj sînt indiscreți.

În ajunul unei complicațiuni cestiunea Ardealului nu poate să rămână neresolvată: în interesul ei propriu și din considerațiune către aliații ei, monarhia trebuie să o resolve. Nu se cere mai mult ca bunul simț comun, pentru-ca ori-și-cine se înțelege, că nici guvernul din Viena, nici cel din București, nici mai ales cel dela Berlin nu se vor avînta într'un războiu ca cel visat de guvernamentalii din Cluj, câtă vreme în coloanele unui organ guvernamental din Ardeal se poate risca afirmarea, că numai Sécuii și Sașii vor apăra Ardealul. Pentru-ca să între în războiu, dl Brătianu dela București, și Principele Bismarck dela Berlin, întocmai ca comitele Kálnoky dela Viena trebuie să fie asigurați, că-l vor apăra și Românii, mai ales Românii. Ear' asigurarea aceasta numai Românii din Ardeal și împregiurul Ardealului pot să li-o dea.

Ni-e destul deci să vedem, că cestiunea Ardealului n'a fost încă rezolvată, pentru-ca să scim, că nu ne aflăm în

Foița „Tribunei“.

Mateo Falcone.

De Prosper Mérimée.

(Urmare.)

Fortunato privea hoșesce către Gamba.

„Tatăl-meu e Mateo Falcone!“ — țise el emfatic.

„Scii tu, nebune, că eu pot să te duc între pușci la Corte, ori la Bastia? Scii tu, că pot să te arunc în prinoare, se-ți pun fere pe mâni, să te las să zaci pe paie ude? Scii tu, că eu te duc la gilotină chiar astăzi, dacă nu-mi vei spune, unde e ascuns Gianetto?“

Băiatul, la aceste amenințări, a răspuns cu un hohot drăcesc și, bătându-și ângustul pept, a repetat: „Tatăl-meu e Mateo Falcone!“

„Adjutante! șopti unul dintre voltigeri, „dă-i pace, ca să nu ne stricăm cu Mateo Falcone! Nu-l vezi, că-i îndrăcit, lasă-l!“

Gamba era confuz; vorbea foarte încet cu soldații sei, cari s'au pus a căuta prin casă după Gianetto. Operațiunea n'a durat mult, căci locuința unui Cors stă numai din patru chilii. Alte mobile nu sînt afară de masă, care servește și ca pat totodată, din două bance, o ladă, apoi obiecte de culină și unelte de lucru. În vreme ce soldații căutau prin casă, Fortunato se juca pe fîn cu pisica și, rătăcios până la extrem, se distrăgea cu necăzul lui Gamba și al soldaților.

Un soldat se apropiă de clăia cu fîn. El vădă pisica stînd acolo, isbi odată lancea în fîn, dar' s'a depărtat îndată dela clăie, dînd din umeri, ca semn, că în clăie n'are ce căuta. Nimic nu se mișcă, și fața băiatului nu trada nici cea mai mică neliniște.

Adjutantul și soldații au prins să murmure și să pomenească des pe dracul; ei erau hotărîți să se întoarcă pe unde au venit. Gamba însă stătă puțin pe cugete. El, convins fiind, că cu rîul nu va scoate în veci vorbă din Fortunato, a venit pe gândul, să probeze cu lingașiri și daruri a corumpe pe băiat; altceva nu mai era de făcut.

„Nepoțele“, — țise el, — „tu îmi pari un băiat foarte deștept, cu timpul vei ajunge departe; dar' cu mine joci astăzi prea nebunatic; și dacă nu m'ași teme, că voiui pricinui durere vîrului Mateo, te-ași lua cu mine.“

„Așa dar'?“

„Când se va reîntoarce vîrul Mateo, am să-i povestesc eu toată istoria, și nu cred, că nu te va bate cu biciul până-ce tot vei fi crunt! Așa, te va bate pentru minciuna ta!“

„Atîta îmi mai lipsește, unchiule!“

„Vei vedea; dar' fii tu copil bun și brav, căci am să-ți dau ceva.“

„Eu, unchiule, încă îți dau un sfat: până-ce perși pe aici timpul cu mine, Gianetto va ajunge în maquis, și dacă ajunge el acolo, nu-l mai prind o miie de oameni ca tine!“

Adjutantul scoase din buzunarul seu un ceasornic de argint, care prețuia șese taleri; și observînd, că ochii lui lui Fortunato schînteiau de poftă, țise cu ton apăsător, în vreme-ce ținea ceasornicul atîrînd de o catenă de oțel: „Uite! Ce bine ți-ar sedea, să ai și tu un atare ceasornic, legat frumos cu primă roșie! Te-ai plimba fâlos ca un păun pe stradele din Porto-Vecchio, și oamenii te-ar întreba, câte oare sînt, ear' tu le-ai răspunde: „Stați numai, să-mi caut orologiul!“

„Când voiui fi mare, voiui avea eu ceasornic! Are să-mi dea uncheșul, caporalul, un ceasornic!“

„Dar' vezi, feciorul uncheșului tîu deja are unul: ciasornicul lui nu e așa frumos, ca acesta, dar' el e și mai tînăr ca tine.“

Copilul a suspinat.

„Place-ți ciasornicul, nepoțele? Vrei să ți-l dau?“

Fortunato privea lacom la ciasornic, dar' credea, că Tiodoro glumesc numai; el ridică din timp în timp ochii și se prefacă că privește cu totul indiferent în alte părți, dar' tot mereu scăpa în jos ochii, și buzele-i par că șopteau: „Oh, e prea grozavă gluma!“

Întreace adjutantul i-a îmbiat cu tot deinsul ciasornicul. Fortunato nu-și întinse mîna, dar' țise cu suris amar: „bine, dar' de ce glumesci așa, Tiodoro?“

„Așa crezi, tu așa crezi, că glumesc? Dar' nu glumesc; spune-mi numai unde e ascuns Gianetto și îți dau ciasornicul. Auzi, Fortunato?“

Băiatul a rîș; și privind cu ochii sei negri lung în ochii lui Gamba, se părea că cercă, oare într'adevăr vorbește serios, ori glumesc numai?

„Mai bine să mor, decât să nu-ți dau ciasornicul, Fortunato, firesce, dacă-mi vei spune unde e Gianetto.“

Vorbind astfel, Gamba ținea tot mai aproape ciasornicul de fața băiatului, încât în cele din urmă i'atinsese cu el obrazul. Și Doamne! Fortunato era băiat de țecce ani, dar' în fața lui se putea ceti lupta, care i-se petrece în suflet, o grozavă luptă între poftă și dreptul ospitalității. Peptul seu gol se umfla puternic și credea, că se sparge. Ear' Gamba tot mai mult îi apropia ciasornicul de obraz și ear' îl depărta, rîdînd mereu. Fortunato ridică mîna sa dreaptă până la ciasornic, îl atinse ușor cu vîrful degetelor, în urmă îl cuprinsese cu mîna și-l închise în palmă, dar' Gamba ținea catena sus, încât ciasornicul era tras mereu de catenă, era tras așa încât băiatul se-l scapa din mâni, ca apoi să-l prindă de nou cu mai multă poftă. Era un joc, ca mîța cu șoarecele. Și ce ciasornic frumos! Cadranul era albastru ca cerul, partea internă a capacului, de nou poleită, strălucea ca tocul.

Încercarea a fost de tot grea. Fortunato ridică mîna stîngă și arătă cu degetul spre clăia de fîn. Adjutantul l'a priceput. El a lăsat să cadă catena, și băiatul era proprietarul ciasornicului. Să sculă apoi Fortunato, dîndu-se vre o

ajunul complicațiilor, de care vorbesc guvernamentalii din Cluj. Se vede însă, că o asemenea complicație este cu puțință, și în vederea unei asemenea puțințe în cercurile hotărâtoare s'au început discuțiile asupra întrebării, cum are să se resoaleve cestiunea Ardealului, pentru-ca apărarea acestei țeri atât de importante să fie sigură.

„O apărăm noi cu Săcui și cu Sașii, — dic guvernamentalii din Cluj; — și bună voința d-lui Brătianu e destulă garanție, că România „va observa o atitudine amicală“.

Apoi de! Se poate și asta, numai că oamenii ca comitele Kálnoky și mai ales cei ca Principele Bismarck nu pun mult temei pe asemenea asigurări bărbătesci. Ear' cât pentru dl Brătianu, deși mare îi este autoritatea între Români, chiar și în România anevoie ar întâmpina entuziasm, dacă războiul s'ar porni mai nainte de a se fi pus capăt nemulțurii, de care sînt agitați Românii din țările coroanei ungare.

Guvernamentalii din Cluj s'au nu fie dar' indiscreți și lipsiți de tact politic, căci n'au să ne iee nouă Românilor importanța firească, și atunci, când ne vom afla în ajunul complicațiilor, de care vorbesc, vrînd, nevrînd, o vor recunoaște și ei și se vor deprinde cu gândul, că numai uniți cu toții putem să apărăm țeara aceasta și că nu numai de Sași, ci și de noi Români, ba mai ales de noi trebuie să se apropie.

Ne va părè bine, dacă îi vom vedè făcînd înepuțul cu Sașii, dar' — acesta numai un bun început are să fie.

Românii nu cerșesc, nu caută sprijinul, nu protecțiunea, nu grația nimănui, nici a dlui Tisza, nici a comitelui Kálnoky, nici a principelui Bismarck, nici a dlui Brătianu, nici mai vîrtos a concetățenilor sei maghiari: cine poate fără de dînsii, acela s'îi ignoreze.

Nu mai că sînt și împregiurări, în care bunăvoința Românilor din țările coroanei ungare prețuește mult.

Adresă de aderență.

Domnului General Traian Doda

Caransebeș.

În numele comitetului central electoral al alegătorilor români din orașul și comitatul Brașovului, Vă trimitem cele mai călduroase felicitări pentru deamna și românească declarațiune, ce ați adresat-o președintelui camerei ungare, și prin care arătați lumii cât de nedreptățită este națiunea română din Transilvania, Bănat și Țeara Ungurească. Să trăiți domnule General!

Dr. Aurel Murășianu, Ștefan Bobancu,
președinte, secretar.

cățiva pași în lături, căci soldații deja începuseră să caute și se scutire fînul. S'a vădut mișcându-se ceva sub clae, și la lumina ălei eși un bărbat plin de sânge, ținînd pumnalul în mîna-i tremurătoare, palid ca moartea. El cădû jos, pe fînul împrăsciat, căci n'avea atîta putere, să steie drept; adjutantul îi smînci pumnalul din mîna, ear' soldații îl legară, cu toate că dînsul se împotriva ca nebun.

Gianetto, zăcînd pe iarbă legat butuc, 'și întoarse privirile cătră Fortunato, care se apropiă încet de dînsul. „Tu, feciorul unui —“, dîse el cu mai mult dispreț decît mînie. Băiatul 'i asvîrli moneta, pe care 'i-a dat-o mai nainte, o asvîrli chiar lîngă capul lui, căci bine simția Fortunato, că nu mai are drept de a-și păstra banii tradați. Gianetto s'adresa atunci cu voce slabă cătră adjutant: „Iubite Gamba, eu nu pot merge, m'eu vedî tu, nu pot merge! Dar' fă ceva, s'eu duci în car până la oraș!“

„Ai fugit tu astăzi mai iute decît un cerb“, răspunse tiranul învingător „dar' fii liniștit, căci mie așa de bine-mi pare, că te am, încât te-aș duce în spate cale de o postă, fără să m'eu ostenească. De altcund, camarade, noi vom pregăti pentru tine un pat de mîmuri și te vom duce căte-și patru pe umăr, ear' la arăndașul din Crespoli vom afla, așa cred, căruța și cai“.

(Va urma.)

Revistă politică.

Sibiin, 8 Octomvrie st. v.

Situația parlamentară din Austria e încă tot aceea, care s'a format din consultările dintre guvern și comitetul executiv al partidului din dreapta. Foile guvernamentale își dau toată silința a denega conflictului dintre minister și dreapta ori-ce importanță, ear' foile opoziționale afirmă, că în ședința de Sâmbătă a comitetului executiv toți oratorii din dreapta au declarat, că majoritatea se va întrepune pentru pretențiunile Cechilor, și că Cechii, în urma convocării din partea guvernului, au predat Declarația conțelui Taaffe o consemnare a pretențiilor lor. Această consemnare ar conține: înființarea unei facultăți de teologie cehice în Praga, revocarea ordonanței, care prescrie, ca examenele de stat la universitatea cehică să se depună în parte în limba germană, formarea unei comisii pentru școalele industriale, apoi retragerea ordonanței lui Gautsch în ce privește unele școale medii. Unele diare susțin chiar, că Cechii în general ar cere o mai mare competență a dietelor în ce privește legislația școlară. Ministrul austriac e deci ocupat cu examinarea acestor pretențiuni și se dîce, că în multe puncte e aplecat a face concesiuni.

Între asemenea împregiurări e foarte semnificativ, că Luni o deputațiune a comisiei dietale din Craina, care a venit la Viena, spre a expone concesiuni în ceea-ce privește desființarea gimnasiului din Crainburg, a fost primită în audiență de cătră Împăratul. Deputațiunea a consistat din deputatul Poklukar, principele de Windischgrätz și primarul din Crainburg, Savnik. După un raport al diarlui „Vaterland“, comisiunea s'ar arătat îndeebi la împregiurarea, că desființarea gimnasiului slovac din Crainburg învoalvă necesitatea înființării unui al doilea gimnasiu în Laibach. Se dîce, că Împăratul a promis a aprea în mod obiectiv împregiurările speciale, și a asigurat deputațiunea de grațioasa Sa bunăvoință și de viul interes ce-l are pentru desvoltarea intelectuală a poporațiunii din Craina. Despre contele Hohenwart încă se vorbește, că în ședința de Sâmbătă a comitetului executiv s'a plîns amar în contra desființării gimnasiului din Crainburg și că mai ales această măsură 'l-a făcut un adversar atât de mare al ordonanței pentru școalele medii.

Din cele-ce se petrec acum în Austria se poate observa, că de după culise se pregătesc evenimente importante. Multele interrelațiuni ce urmează una celeilalte în „Reichsrath-ul“ din Viena nu vin ele așa numai din senin și cestiunea egalei îndreptățiri a naționalităților n'ar fi cu toate privilegiile accentuate, dacă oamenii politici ai monarhiei nu ar avè anumite intențiuni.

Scirea despre o apropiată întîlnire a Țarului cu împăratul Wilhelm a surprins mult în Berlin. Și cercurile berlineze s'eu și îndoiesc de adevărarea ei. „Kölnische Zeitung“ o desminte în cel mai categoric mod. „Die Post“ declară scirea deasemene de falsă și o ține chiar de o manevră anti-germană în scopul, ca foile rusești se o poată desmînti și se dîcă, că Germania a primit din nou o corfă. „Kreuzzeitung“ încă serie, că cercurile guvernamentale din Berlin nu știu nimic despre o vizită apropiată a Țarului, și nici nu o așteaptă.

Cu privire la negocierile rusoturcesci asupra Bulgariei se pare că Poarta întru adevăr voiesce se rupă aceste negocieri și s'eu se adreseze la puteri prin o notă circulară. Și aceasta se vede și de acolo, că ea nu voiesce se accepte cele mai noue postulate ale guvernului rusesc. Ea nu admite, ca comisariul ei să iee pe lîngă locuitorul rusesc o poziție de a doua mîna, și insistă și pre lîngă aceea, ca lista candidaților pentru tronul bulgar s'eu stabilizeze imediat după sosirea ambilor comisari în Sofia. Acestor două diferențe faptice li se mai dă o importanță și prin dispoziția generală ce domnește în Constantinopol, căci cei de acolo cred a observa, că atitudinea Germaniei față cu pretențiile rusești s'a schimbat esențial dela visita lui Crispi în Friedrichsruhe încoace. Se pare, că

Bismarck nu va mai pași ca un procuror al dorințelor Rusiei, din ceea-ce chiar și foile germane conclud, că Bulgaria deocamdată n'ar avè să se teamă de Rusia.

Se vede că reușita alegerilor din urmă pentru Sobrania și a celor comunale au convins pe Rusia, că deocamdată nu-și va putè ajunge prin agitațiuni scopurile sale în Bulgaria. Numai așa se poate înțelege și lovitura ce însași a dat-o emigranților bulgari prin aceea, că a sistat ajutorul în bani ce-l dădea până acum acelor emigranți.

După cum se împărtășește din Madrid, de față se țin pourparleuri, care ținesc la întrunirea unei conferențe pentru cazul că Sultanul de Marocco se va însănătoșa. Conferența aceasta s'ar privi drept o continuare a conferenței ce s'a ținut în 1880 sub Canovas del Castillo și va avè de obiect revisiunea convenției de Madrid. Afară de scutirea naționalilor, programul ar conține și o restrîngere a jurisdicțiunii străine asupra suditorilor și în urmă cestiunea neutralității Marocului. Se dîce că aceasta, întru cât prin ea s'ar garanta menținerea status quo-ului pentru cazul de complicațiuni, ar sta atât în interesul guvernului din Marocco, cât și în interesul cabinetului spanil și al altor cabinete.

Desbaterile adunării deputaților din Pesta.

În ședința dela 18 Octomvrie s'au continuat desbaterile asupra adresei la Mesagiul Tronului.

Cel dintăiu orator Ákos Beöthy, a constatat apatia ce se manifestă în discursurile deputaților maghiari și regretă, că în parlamentul ungar nu se află o opoziție bine organizată și cu greutate. Și cine este de vină? — urmează oratorul, — domnul Tisza, „care a deochiat opiniunea publică“ (Ilaritate.) Ne aflăm în era stagnațiunii generale și a decadenței moravurilor politice. Acusările oratorului au produs un efect mare. Cu argumente și probe sdobitoare a dovedit, că dualismul nu este astăzi decît o ficțiune, că dreptul public este desconsiderat și că partidul dela putere usurpează titlul de liberal. Majoritatea parlamentară nu din punctul de vedere al liberalismului este legată de guvern, dar' nici din convingere că numai acest guvern ar avè forța de a îndrepta relele ce bîntuie țeara. De aceea el este contra proiectului de adresă prezentat de majoritatea parlamentară, și votează pentru contra-proiectul comitelui Apponyi.

Ioan Asbóth se scuză întăiu, că dragă Doamne, el n'a venit ca să vorbească căte verși uscate împodobite cu frase goale și lustruite cu gesturi oratorice, ci vine să constate, că nici odată lucrurile n'au „mers“ atît de splendid ca sub guvernul lui Tisza. Instituțiunile cele înțelepte, politica cea sănătoasă, comerțul cel întins, industria înfloritoare și honvețimea bine organizată sînt dovedi, că bine merg treburile.

Carol Eötvös cu filipiadele sale îndreptate contra guvernului și în contra partidului comitelui Apponyi, produce mare senzațiune. Dînsul sfătuiesc partidul lui Apponyi să treacă în rîndurile guvernamentalilor, pentru-că nimic nu justifică separațiunea lor; mai apoi se ocupă cu administrația detestabilă a țerii, cu justiția influențată de fluctuațiunile ăilnice ale politice guvernului. Constată că guvernul n'a introdus nici o instituțiune liberală, că în concepțiunile sociale se observă o reacțiune primejdioasă țerii, că spiritul public este infectat de nedreptățile și corupțiunile exercitate de organele administrative. Constată în urmă situațiunea îngrijitoare a finanelor țerii și previne pe cei dela guvern, că stînce de care se va lovî naia guvernului, ca apoi să se sfarme în mii de bucăți, — este încercătura financiară a stăpînirii.

Max Falk își apără proiectul cu multă vervă, încușurî însă de a replica insinuărilor opoziției relativ la abuzurile sêvrșite cu ocaziunea alegerilor din urmă. Mai apoi susține, că primul ministru Tisza este acela, care cercetează cu multă scrupulositate toate proiectele de lege și toate propunerile ce 'i-se fac pe cale privată, numai s'eu 'i-se poată imputa că este prea ușuratic și că 'i este indiferent: liberală ori reacționară este politica sa. Spre ilustrațiunea acestei aserțiuni destăinuiesc următoarele: Era o vreme — și nu de mult, — când bărbați liberali îi propuneau ca să facă restricțiuni în legea de presă pentru înconjurarea desfrînării opiniei publice. El — Tisza — s'a opus cu toată energia acestei propuneri și trebuia s'eu 'i pună în cumpănă toată autoritatea sa, pentru-ca această propunere să se facă mușama.

Coloman Tisza prin replica sa produce mult haz în cameră. S'a apêrat cu frase stereotipe.

În urmă Apponyi polemizează cu Eötvös și caută a-i combate aserțiunile privitoare la poziția nejustificată a partidului reprezentat în persoana lui. Arată în urmă deosebirile ce există între partidul dela guvern și partidul seu.

Ședința se ridică la 2 oare d. m.

Finanțele unguresci.

Sub acest titlu diarlul parisian „Le Siècle“ publică în numărul seu dela 11 cur., următoarea scrisoare pe care o trimite dela corespondentul seu din Viena:

Pentru a completa dările mele de seamă asupra Austriei de dincolo de Laita, doresc să vă arăt astăzi urmările politice unguresci asupra situațiunei economice a țerii. Această expunere va fi comentarul util și instructiv al studiilor noastre de mai înainte. El va convinge, cred, și pe cei mai neîncredători. Căci cifrele au o elocință, care strigă contra tuturor sofismelor și dacă retorica, punerea în scenă, artificiile electorale pot să abuzeze de opinia publică asupra extravaganțelor unei sisteme, toate aceste fantasmagorii se surpă în sine și lumina se impune, adevărul își redobîndesce toate drepturile sale dinaintea perspectivei, care amenință fără milă cu insolabilitatea.

Oportunitatea acestui examen este cu atât mai vîdită, că dl Tisza, primul ministru însuși, a atins cestiunea financiară dinaintea alegătorilor sei din Oradea-mare, admițînd că ea ar constitui preoapățiunea de căpetenie a momentului, și că după oarecare evaluări pesimiste, starea finanelor unguresci ar fi critică sau mai bine chiar „deperată“, (citez propriile sale cuvinte). El a recunoscut că de 20 de ani administrația ungurească cheltuisce, încărcașe bugetul național fără să consulte resursele sale; că ea avusese drept singura ambușe de a-și crea, avînd drumuri de fer, prin școli, prin tribunale (fără a vorbi de poliție), aparatul costisitor și complet al unui mare regat și de a afirma în lăuntru ca și în afară vitalitatea sa națională; apoi, făcînd se reiasă satisfacțiunea ce s'a dat mîndriei naționale, dl Tisza, ca marele Scipione, s'a urcat în triumf la capitol, declarînd — că statul unguresc este astăzi mai considerat, mai respectat decît a fost vre-odată.

Nu este momentul de a aprofunda ceea-ce este real, serios, dăinuitor în ciudata preeminență, care s'a dat Ungurilor, în sinul monarhiei austriace, prin dualism.

Ne vom mîrgini numai a arăta ca simptom, în mijlocul acestei glorii, strigătul de spaimă, pe care îl dete ministru, principalul autor al acestei opere, asupra situațiunei financiare, și vom cerca a pune în relief motivele din nenorocire prea fundate ale acestei neliniște.

De douăzeci de ani, ministrii cari s'au urmat la departamentul unguresc de finace au înălțat ca devisă: Ordine, echilibru, economie și fîcare a întrecut pe predecesorul seu în neprevădere, în risipă nebanatică. Fiecare an a vădut deficitul crescînd. S'ar fi ăis că e o regulă, care nu poate să sufere vre'o excepțiune, fără a neliniști patriotismul național în ambițiunile sale. Însă, în afară de această creștere normală și ca s'eu ăicem așa obligatorie, cabinetul 'și-a făcut obiceiul de a-și deschide în toți anii cu ușile închise căte un credit suplimentar de douăzeci, treizeci sau patruzeci milioane, pentru „necesități neprevădute“, ca rezerva de a face să se ratifice mai în urmă această cheltuială de cătră parlament, care a avut în totdeauna milă pentru aceste nevinovate greșeli de socoteală.

Astfel veni anul trecut contele Szapáry să solicite un bil de îndemnitate pentru cincizeci de milioane de florini, care se strecuraseră din mînilor sale printr'un fel de fluiditate particulară a banilor unguresci. De altă dată, tû de trebuintă s'eu se dee deslușiri. Se află atunci că expozițiunea din 1885, înscenată cu atîta sgomot înghițise suma întreită, pe care o votase parlamentul, pentru a desfășura mărimea și splendoarea maghiară dinaintea ochilor națiunilor. Un nou palat, destinat pentru ministerul de comerț, costase de asemenea de trei ori suma prevădută în devis și acordată ca credit. Șeptedeci de milioane de florini fusese cheltuiți pentru a face din Pesta o capitală falnică. Orașele de provincie, reședințele comitatelor se aruncase în cheltuieli, se ruinasă în construcțiuni mărețe, în scop de a reprezenta cu mai multă demnitate puterea ungurescă. Pretutindeni în fine, lucrările luate în întreprindere de cătră bancheri semiți ai guvernului, fusese sorginta unor beneficii scandaloase.

Acestor descoperiri urmară noi cereri de credite extraordinare, care dădeau din ce în ce mai mult pe față incapacitatea de necredut a ad-

ministrației, ușurința, necugetarea șefilor și agenților săi, îngâmfarea lor copilărească și câte odată și necinstea lor. Toate departamentele trecută preste creditele acordate; toate casele erau sleite. Lipseau fondurile pentru a continua exploatarea drumurilor de fer ale statului. Sume însemnate încredințate de către societăți particulare ministerului de finanțe fusese cheltuite în momente de strâmtorare, și banii lipseau pentru a le înapoi. Pentru a satisface la aceste multiple cereri, a fost trebuință de un nou împrumut de treizeci de milioane de florini. După acest șir de înjosiri și de amăriciuni, poziția contelui Szapary la finanțe devenise imposibilă: atunci dl Tisza, ministrul din lăuntru și președinte al consiliului, se hotărî de a adăuga la funcțiunile sale, atât de complexe deja, și direcțiunea tesaurului public.

În momentul când cancelarul unguresc impunea umerilor săi deja atât de încărcăți această nouă sarcină, datoria regatului, după socotelile d-lui Horanszky, membru opoziției moderate, atinge cifra de 2,270 milioane de florini, adică 4 miliarde, 540 milioane de franci. În cei din urmă 40 de ani, ea crescuse cu 836 milioane de florini. Dobânzile anuale de plătit se urcau în 1886, la 128 milioane, sau 260 milioane de franci.

Pentru a mai îmbunătăți această situațiune, contele Szapary propuse, la începutul anului acesta, o conversiune a datoriei, cu amortisare și scădere a dobânzilor. Singura veste a acestui proiect, calificat însă dela nascerea sa cu numele de jumătate-bancrută, făcând ca renta ungurească să scadă dela 104.60 la 100.75. În fața unei primiri, guvernul unguresc se detașă. Propunerea Szapary fu părăsită și se căută în terapia financiară leacuri mai puțin discreditate. Pentru a liniști starea nervoasă a creditorilor, se promisă sus și tare economii, se anunță o creștere a veniturilor, și tocmai aceasta e programa, pe care dl Tisza a reeditat-o, în socoteala sa, în cuvântarea sa din Oradea-Mare. „Economie“, dăce el, în toate ramurile administrative, economie la toate gradele și în toate amănunturile. Și nu numai că vom tăia de unde prisosește, dar vom merge până la privațiuni, vom tăia dacă trebuie, chiar din necesariu. Eacă, făgăduieli pe care un ministru le poate face cu spiritul liniștit, în ajutorul alegerilor, dinaintea unei majorități de de care este sigur. Întru cât privește creșterea veniturilor, dl Tisza își pune speranțele în impozitele indirecte, și mai ales într-o urcare a drepților asupra alcoolului. Aci cestiunea devine groaznic de delicată, căci taxarea spirtoaselor nu este o afacere ungurească, ci imperială. Pentru a urca sau a scădea acest fel de tarife, e nevoie de o înțelegere între cele două legislaturi ale monarhiei. Se înțelege de sigur că Ungurii contribuind numai în proporțiune de 30 la sută la sarcinile generale, și neavând de altminterea decât douăsprezece veline de spirtoase în tot regatul lor, se înțelege, dăce, că Ungurii își permit dela o urcare a drepturilor asupra alcoolului puțină pierdere și mari câștiguri. Dar țările de dincoace de Laitha vor arăta fără îndoială mai puțină grabă de a gratifica cu dinarii lor tesaurul unguresc.

Boemia are mai mult de patru sute veline și de trei ani, această industrie trece printr-o criză din cele mai dureroase din cauza concurenței germane și a primelor oferte de dl de Bismarck exportățiunei. În atari condițiuni, cea mai mică urcare de taxe ar fi o lovitură de moarte pentru fabricanții boemi. Astfel pentru a restabili finanțele maghiare, ar trebui nu numai să se reducă la rolul de tributari celelalte părți ale imperiului, dar a la ruina fără milă în beneficiul regatului unguresc!

Dl Tisza respinge, și aceasta se pricepe fără greutate, o urcare a impozitului funciar. Proprietatea ungurească e încărcată greu cu datorii. Cea mai mare parte a nobililor, pentru a-și susține rangul, cheltuiesc preste veniturile ce au și sunt obligați a-și ipoteca moșiile lor la usurai. O mare parte a domeniilor seignoriale a trecut deja, cu modul acesta, în mâinile bancherilor semiți. Astfel familiile Wodianer, Koenigs-warter, Schey, Popper, Wahrmann, toți baroni, fără a socoti pe Rothschildi, au luat loc și figurează astăzi în înalta aristocrație a țerei. Se înțelege că primul ministru evită de a se măsura cu astfel de influență și că își interzice orice adaos la impozitul funciar.

În fața acestor treburi fără șir și a acestor declamațiuni neputincioase, lumea se întreabă dacă maghiarismul, în toată scîlpirea gloriei sale, nu va fi în curînd nevoit să-și deapne bilanțul său și să ceară cu modestie asistența soriei sale de dincoace de Laitha. De voie de nevoie silit va fi, în acea țară, să depună armele și să renunțe la chimerele pompoase și la proiectele de stăpînire pentru a se pune el însuși sub tutelă. Însă Cislaitania are-va ea oare destule resurse și în destul credit pentru a primi participarea la niște sarcini atât de grele, și pentru a sustrage impe-

riul de la un cataclism prin sacrificii comune? Acestea sînt problemele ce amenință cu niște complicațiuni cât se poate de încurcate și pe care le a preparat Austriei, douăzeci de ani de aberațiuni, seminția îngîmțată a Ungurilor.

Cronică.

Archiducesa Stefania, moștenitoarea de tron, a sosit ieri la Viena.

Numire. Ministrul de finanțe a numit pe practicantul de comptabilitate Francisc Szrekovits de oficial cl. III-a la oficiul reg. de dare din Oravița.

Statar. Ministrul de interne și de justiție a dispus în comitatul Somogh statarul pentru timp de o jumătate de an.

Adunarea de controlă pentru soldații cu concediu și pentru rezerviști, cari se țin de corpul de armată al Sibiuului, va avea loc în 22 Octombrie, la 9 oare dimineața, în localitățile comandei de întregire Nr. 31. — Adunarea de controlă pentru cei înscrși la serviciul de gloate va avea loc în 27 Oct. în casarma honvedilor.

Angina difterică. Ni se comunică, că în Hațeg bănuie cu multă furie Angina difterică. În săptămîna trecută au murit 5 copii de Angină.

O achitare. Ni se scrie din Blaj: Înainte de asta cu 3 ani, musica pompierilor voluntari din loc, spre a îndeplini o tradițională dătină, merse în seara de 14/2 Maiu, ca să cânte vre-o 2—3 piese la „peatra libertății“. Și ce să vede! patru nume de gendarmi, recuirați anume pe aceea țară, de „solgăbirul“ nostru Fina — renumit de almintrelea, pentru formarea unei filiale a „kultur-egylet“-ului aci — i-au deținut pe musicanți. Astfel această voință a muzicii, a fost împiedcată de gendarmi și silită după amenințări de a fi pușcată să se retragă. Acum de vre-o câteva zile, se țin la Alba-Iulia pertractarea finală pentru întemplantarea de atunci, fiind acusat mai cu seamă ca matador un Sas românizat Fischer (Pescariu). Intre aculele ce i-se aduseră fu aceea, că cu ocaziunea de acum sînt 3 ani ar fi dis cătră ceilalți colegi ai sei din muzică: „Haideti să luăm bâte și să ne apucăm de ei să vedem, cine ne oprește ca să ne sîrbăm pe pămîntul nostru o țări D-șeu!“ Dar fiindcă fasonările gendarmilor nu se uniau între sine, fu declarat de liber. Alpha.

O împăcare. Ni se comunică din Viena, că d-ra Bărsescu s'a împăcat cu dl Sonnenenthal directorul Burghteatrului, și că va apăre în rolul principal al nerei *Die Gräfin Lambach*, la 24 Octombrie st. n.

O artistă română. Cetim în „Unirea“: Primim din Italia scris despre una din cîntărețele române, d-soara Aurelia Chițu, care încântă pe acolo cu vocea sa publicul iubitor de muzică. Am arătat deja în certermi elogioși s'a exprimat presa italiană cu privire la debutul d-soarei Aurelia Chițu la teatrul din Montagna (Veneto). Eată acum ce fel vorbesc „Nuova Scena“ din Veneția despre modul cum d-soara Chițu a cîntat în opera meyerberiană „Roberto il diavolo“: „Tinera d-soară Chițu a încarnat în perfecție rolul „Isabelle“ și cu atât e mai de lăudat cu cât acum pentru a doua oară se înfățișează publicului. Are un tip sentimental, un glas frumos și splendid și scie da interpretării sale atîta căldură și pasiune, încât auditorii nu s'au putut opri să n'o aclame adese. Punctul culminant pentru această aleasă artistă, a fost în romanța din actul al patrulea: „Roberto tu che adoro“, în care a găsit accentele așa de sfîșietoare, încât sala întreagă a izbucnit în aplauze.“ Pe lîngă „Nuova Scena“, diar pur musical, și alte diare au vorbit de această reprezentație și de d-soara Chițu în termeni cât se poate de elogioși. Așa „l'Eugeno“ scrie că: „D-soara Chițu a fost o Isabella ideală, și nu scim ce apleții mai mult într'însa siguranța și elasticitatea glasului foarte fraged, cerință necesară pentru rolul său, ori talentul său dramatic.“ „Il Bacchiglione“ din Veneția și „Venezia“ au asemenea cuvinte de laudă pentru cîntăreța română, despre care cel din urmă scrie, că îi zimbesc cele mai plăcute speranțe în artă. „Are voce (un mare și frumos dar) și urmează o bună metodă de cînt, prin care va dobîndi faima ce merită. D-soarei Chițu notele îi es din gît desmerdătoare pentru urechea cui o ascultă, ca notele unei mandoline.“ Din parte-ne felicităm pe artistă.

Sănătatea principelui de coroană al Germaniei. Clironomul german petrece în Baveno; aici a fost vizitat zilele trecute de Mackenzie, care a constatat că starea sănătății îi merge din ce în ce mai bine. Clironomului îi este oprit ca totul a vorbi; după o petrecere mai lungă în Baveno va pleca pentru mai mult timp la Riviera. Frigul și răceala pot strica foarte mult pacientului, din astă cauză nu-i este conces a eși pe afară, trebuie să stea necurmat în căldură și să fie mereu în liniște.

Tradare prin telefon. Mare senzațiune și sgomot a produs în Germania știria, că secretul mobilizării trupelor germane din Alsacia a fost trimis pe cale telefonică la Paris. Se crede, că tradarea nu e o greșală a funcționarilor dela linia telefonică, ci e o tradare intenționată. Din această cauză linia dela Bâsel până la Mülhausen a fost închisă, căci s'a descoperit și se scie sigur, că acolo s'a întemplant tradarea.

O canonieră pierdută. Canoniera engleză „Waps“ cu un echipagiu de 73 oameni, 3 ofițeri și armată cu 6 tunuri s'a rătăcit și s'a pierdut pe marea chineză. Canoniera lipsește dela 12 Aprilie a. c., până acum nu s'a auzit nimic de ea, nu se scie încotro a rătăcit; de sigur a fost sdrobită de vînturi, atunci în primele zile. Proviant a fost puțin pe canonieră; se poate și aceea, că bieții oameni au fost nevoiți a muri de cea mai înfrîtoare moarte, de foame.

Proiecte militare franceze. În consiliul de miniștri francez, ministrul de războiu a comunicat, că Joi va supune consiliului suprem militar trei proiecte, și anume relativ la organizarea unor trupe speciale de munte, infanterie și artilerie, relativ la sporirea artileriei prin crearea a două regimente mixte pentru serviciul din Algeria și Tunisia și relativ la crearea sapeurilor de linii ferate.

Femei juriste în Elveția. La universitatea din Zürich au fost înscrise în anul acesta 40 de domnișoare, cele mai multe dintre ele sînt din Rusia. În zilele trecute doamna Dr. jur. Emilia Kempin și-a deschis cancelaria avocațială în Zürich; ea consultază pe clienții sei în cestiuni de drept, compune testamente, încheie contracte ș. a. Dar' ca să reprezente la tribunal vre-o partidă, asta nu i-s'a conces.

Un mic scandal. Se scrie din Paris: În ziua de 2 Octombrie, în amfiteatrul „Asistenții publice“ s'a deschis concursul pentru admiterea internilor în spitale. Intre candidați era și d-soara Blanca Edwards, care deși trecută peste vîrsta reglementară de 20 de ani fusese totuși admisă la concurs. Studenții, aflînd aceasta, au început să șuiere, să facă sgomot și să strige: „Jos Spuller! Trăiască Boulanger“ — Concurusul a trebuit să se amîne.

Un mijloc în contra difteriei. În „Revue Scientifique“ se comunică un medicament inventat de Dr-ul Mercier în Besançon, care medicament e în stare a vindeca difteria în timp de 48 oare. Recepta consistă într'aceea, că se dă bolnavului în fiecare jumătate de cîas câte o lingură mare de soluțiune de chlor de cinci procente. Deja în cele dintîi 14 cîasuri se poate observa efectul. În praxa Dr-ului Mercier succesul arată 95 procente.

Varietăți.

(Populația orașelor mari ale pămîntului.) Statistica cea mai nouă arată, că pe pămînt se află 162 orașe mari, adică orașe, cari au mai mult decît 100.000 locuitori. Dintre acestia vin pentru Europa 80, pentru Asia 50, pentru America 20, pentru Africa 4 și pentru Australia 2. Afară de aceste orașe mari mai posedă Europa încă 4 orașe, dintre cari fiecare are mai mult de 1 milion de locuitori; acestea sînt Paris, London, Viena și Berlin. Intre aceste patru orașe Londra e orașul cel mai mare, căci are peste 4 milioane de locuitori. Cele mai multe orașe mari din statele Europei le are Anglia și anume 19. Asia are 9 orașe, dintre cari fiecare are mai mult decît 1 milion de locuitori, cel mai mare dintre ele e capitala Chinei, Peking, care are 2 milioane de suflete. China are cele mai multe orașe mari din Asia. New-York este orașul cel mai mare al Americii; acest oraș are 1.200.000 locuitori și este în același timp unicul oraș al Americii, care are mai mult decît un milion de locuitori. În Africa, Cairo cu 350.000 locuitori, e orașul cel mai mare și în Australia e Melbourne cel mai mare oraș numărînd la 200.000 locuitori. Tot pămîntul numără dar' numai 14 orașe, cari au mai mult, decît un milion de locuitori.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

La petrecerea de vară aranjată de către d-nii Alexandru Danciu și Petru Lucaci în 17 Iulie a. c. la Detunata în favorul „Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur“, au contribuit următorii d-ni și d-ne:

Zeicu sen. 1 fl., Gritta Leonida 2 fl. Hochman 1 fl., Alexandru Ivascu 1 fl., Aron Balint 2 fl., Mihail Raț 1 fl., Nicolae Mesteacan 1 fl., Alexandru Henzel 1 fl., Obveger David jun. 1 fl., Ioan David jun. 4 fl., Nicolae Toma 2 fl., Șamu David 1 fl., Alexandru David 1 fl., Ioan David 1 fl., Nicolae David 2 fl., Almășan Ferencz jun. 1 fl., George David 1 fl., Dimitrie Bodea 1 fl., Nicolae Crișian 1 fl., Ebbel Eduard 1 fl., Răczkóvy Lajos 2 fl., Simeon Cistean 1 fl., Gages Mihail 1 fl., Sucki & Svab 1 fl., Petru Paul 1 fl., George Lup 1 fl., Ioan Rus 50 cr., Ioan David, stud. 1 fl., Petru Vancă 1 fl., Alexandru Borza 1 fl., Nicolae Moldovan 50 cr., Ionuț David 1 fl., Ūrmösi Jozsef 1 fl., Ioan Bășan (cucu) 1 fl., Dimitrie Moldovan 1 fl., Ioan Gall. prot. și fam. 3 fl., Romul Furdul 2 fl., Ioan Maer 3 fl., Simeon Ciura 1 fl., Siro Samuel 3 fl., Kovács Cigles Sándor 1 fl., Iosif Pasca 1 fl., Candin David 3 fl., Karol Henzel 2 fl., George Cosma 3 fl., Victor Poruț 1 fl., iji. Bogdán Karoly 1 fl., Keresztesi Géza 1 fl., Macavei Aviron 1 fl., Alexandru Macavei 2 fl., Barsan Macavei 1 fl., Ioan Macavei 1 fl., Ioan Macavei 1 fl., Moise 1 fl., Dr. Aurel Chișbach 2 fl., Lanes Giurcescu 1 fl., Nicolae Șerban 1 fl., Gavril Surduc 2 fl., Simeon Achim 1 fl., 50 cr., Petru Achim 1 fl. 50 cr., Nicolae Anca 50 cr., Vasilie Ilieșiu 1 fl., Nicolae Achim 50 cr., Nicolae Macavei 50 cr., Ioan Macavei 50 cr., Lenhardt János 60 cr., Tunyogi Samuel

70 cr., Ioan Danciu 1 fl., Barta Andras 1 fl., Székely István 1 fl., Székely András 1 fl., Dionisie Balosu 2 fl., Ioan Macavei 1 fl., Moldovan Gyula 1 fl., Nicolae Macavei 1 fl., Moise Macavei 1 fl., Iuliana Văsiu 2 fl., George Anca, preot 2 fl., Pasca Sandor 1 fl., Nicolae Bona 1 fl., Giurca Ioan 1 fl., Ioan David (Graf) 1 fl., Alexandru Gulica 1 fl., Székely Sandor 1 fl., Vasilie Devian 1 fl., Alexandru Almășan 50 cr., Teofil Faur 50 cr., Nicolae Șulut 50 cr., Dimitrie David 50 cr., Alexandru Ionuț 1 fl., Teodor Macavei (ciuca) 1 fl., Mihail Cozac 1 fl., Székely Samu 50 cr., Belerean Anton 1 fl., Ioan Todescu, preot 2 fl., Simeon Tomuț 50 cr., Ioan Macavei (copilut) 1 fl., Moise Duna 1 fl., Alexandru Safta 1 fl., Danciu Fani 1 fl., Alexandru Macavei 50 cr., Simeon Macavei 1 fl., Gruber Ferencz 50 cr., Ianki Iozsef 50 cr., d-na N. Motora 1 fl., Ana Manovici 1 fl., Alexandru Macavei 1 fl., Nicolae Lara 50 cr., Ioan David 2 fl., Vasilie David 2 fl., Ioan Naic 3 fl., Alexandru David 1 fl., Nicolae Adamovici 3 fl., Vasilie Corpade 2 fl., Ioan Lup 1 fl., Mendel sen. 3 fl., Oanea Giurca 2 fl., Nicolae Giurca 2 fl., Ioan Danciu 1 fl., Ionuț David 1 fl., Nicolae Tăndreș 2 fl., Alexandru Giurca 2 fl., Ianki Feri 50 cr., Ioan Trifa 2 fl., George Bembea 1 fl., Gruber Samu 50 cr., Gruber Eduard 50 cr., Nicolae Giurca 1 fl., Ioan Giurgiu 1 fl., Ioan Tomuș 50 cr., Székely Gyuri 50 cr., Deonise Moldovan 1 fl., Simeon Bota 80 cr., Ioan Cioica 2 fl., Leontina Faur 1 fl., Amos Popescu 1 fl., Eufimia Albescu 1 fl., Gerasim Teofil 2 fl., Iosif Tomuș 50 cr., Emanuil Henzel 1 fl., Alexandru Bogdan 1 fl., Filinger Ferencz 1 fl., Moritz István 1 fl., Iosif Cornea 1 fl., Sándor David 1 fl., Bartha Iozsi 1 fl., Teodor Macavei 10 cr., Alexandru Ciura 1 fl., Dr. Grama 1 fl., Dr. Simeon Căjan 2 fl., Teodor Dezi 1 fl., Alexandru Macavei 1 fl., Alexandru Tobias 1 fl., Iosif Ispas 1 fl., Lazar Bota 1 fl., Daniil Nariță, preot 1 fl., István Iános 1 fl., Giurgiu Iosif 1 fl., Culae Șumuț 2 fl., Giurgiu Gerasim 1 fl., Avialon Malea 1 fl., Cosma Turi 1 fl., Dumitru Șumuț 1 fl., George Gendel, preot 1 fl. 50 cr., Alexandru Grec 1 fl., Nicolae Geoludea 1 fl., Aday Irhási Peter 1 fl., Gruber Sándor 1 fl., Avram Leach 1 fl., Ianki Sándor 50 cr., Ioan Chiș 52 cr., Bartha Iános 52 cr., Georgiu Ivascu 3 fl., Ioan de Laszlo 1 fl., George David 1 fl., Nicolae David, sen. 1 fl., Aron Giurgiu 1 fl., Constantin Sturza 50 cr., David Mateiu 50 cr., Simeon Adamovici l. C. 50 cr., Băhăiu 50 cr., Ioan Tăndreș l. D. 1 fl., Nicolae Trifa 1 fl., Dumitru Giurca 1 fl., Ioan Ceteraș 50 cr., Dionisie Adamovici, preot 2 fl., Andrei Bărsan, profesor 2 fl., D-na Maria Fizeșan 1 fl., D-soara Emma Gangel 1 fl., Giuț Cosma 1 fl., Sabin Tomuș 50 cr., Petru Pleșa 1 fl., Iosif Momeu 50 cr., Gagy Iános 50 cr., Rapros Lajos 50 cr., David Lászlo 50 cr., Alexandru Danciu 2 fl., Dumitru David 50 cr., Nicolae David 50 cr., Iosif Șumuț, jude 2 fl., Székely Katalina Iozsef 1 fl., Vasilie Davidescu 1 fl., George Popa 1 fl., Alexandru Mondura 1 fl., Nicolae Mestecan, preot 1 fl., Simeon Macavei 1 fl., Nicolae Trifa 1 fl., Ioan Maior, preot 2 fl., Sándor Ianc 1 fl., Simeon Henzel 10 fl., Alexandru Safta 1 fl., Petru Campean 50 cr., Vasile Armean 1 fl., Samfira Macavei 1 fl., Neimeș Sándor 50 cr. — Suma 255 fl. 72 cr.

Substrăgîndu-se spesele de 160 fl. 12 cr. rezultă un venit de 95 fl. 60 cr.

Subscripții venim a ne împlini cea mai plăcută datorință exprimîndu-ne în numele comitetului cea mai călduroasă mulțumită d-lui președinte Alexandru Danciu și comitetului aranjator. Totodată mulțumim tuturor onorabililor domni și doamne, cari au contribuit și cu aceasta ocaziune în favorul Reuniunii noastre.

În numele comitetului.

Anna Gall,
președintă.

Alexandru Ciura,
secretariu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 20 Octombrie n. Metropoli-tul Clement n'a primit audiență, fiindcă o ceruse într'un mod necuviincios.

Dela granița sîrbo-turcească s'au signalizat pregătiri de agitațiuni din partea emigranților bulgari.

Belgrad, 20 Octombrie n. 500 Arnăuți au atacat trei picheturi sîrbesci la Materova. După o luptă mai lungă, Arnăuții au fost respinși.

Paris, 20 Octombrie n. Monitorul oficial publică, că Caffarel s'a pensionat din oficiu și s'a sters din cadrul armatei. Senatul legiunii de onoare a hotărît stergerea lui Caffarel din lista legiunii de onoare.

Redactor responsabil: **Adrian Cașoltanu.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 11 Novemvrie st. n. a. c. imobilele lui Shuster Michael, de către tribunalul reg. din Bistrița.

— 19 Novemvrie st. n. a. c. imobilele Anei Wass n. Gyárfás de către tribunalul reg. din Elisabelopole.

5 Novemvrie st. a. c. mobilele lui Bobotin Petru din Poiana de către judecătoria reg. din Gioagiul-de-jos.

Extras bisericesc-scolar.

Post vacant.

— Un post de învățător în comuna română gr.-or. Temesesti, protopresbiteratul Radnei, cu salariu anual 100 fl. în bani gata, 92 fl. pentru naturalie, 10 orgii de lemne, 1/2 sesiune pământ arător, curatir liber, spese de conferințe 8 fl. pentru curatir 6 fl. — A se adresa până în 18 Octomvrie st. v. a. c. protopresbiterului tractatului: Vasiliu Belesiu, în Radna.

Economie.

Piața din Sighișoara, 17 Octomvrie. Grâu curat hectolitra fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 3.80; secara fl. 3.20 până fl. 3.30; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.50; ovăsul fl. 1.60 până fl. 1.75; semința de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; semința de in fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.—; linteia fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. —.80 până fl. 1.20; mălaiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sâu brut 100 chile fl. 20.— până fl. 22.—; unsoarea de porc —.65, slămina 60—80; cânepa fl. 16.— până fl. 20.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 36 cr.; carne de vită 26 cr.; carne de mel 20 cr.; ouă 5.— cu 10 cr., chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sâu 40 cr. până 42 cr.

Piața din Făgăraș, 14 Octomvrie. Grâu frumos hectolitra fl. 4.50 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 3.80; secara fl. 3.20 până fl. 3.30; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.50; ovăsul fl. 1.60 până fl. 1.75; semința de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; semința de in fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.—; linteia fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. —.80 până fl. 1.20; mălaiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sâu brut 100 chile fl. 20.— până fl. 22.—; unsoarea de porc —.65, slămina 60—80; cânepa fl. 16.— până fl. 20.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 36 cr.; carne de vită 26 cr.; carne de mel 20 cr.; ouă 5.— cu 10 cr., chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sâu 40 cr. până 42 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 18 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43 1/2 cr. până 44.— cr.

unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45 1/2 cr., de mijloc 45 1/2 cr. până 46.— cr., ușori 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., marfă țărănească, grea 43.— cr. până 43 1/2 cr., de mijloc 44.— cr. până 44 1/2 cr., ușoară 45.— cr. până 46.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 43.— cr. până 43 1/2 cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42 1/2 cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrăgați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 5 și 6 Octomvrie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	grâu, libru	prețul lei în aur
Sasu	G. Mendl	Grâu	2000	61	10.15
Cațica	Ottoman	"	1400	59	8.65
Bach	"	"	900	59-5	9.25
"	L. Mendl	Săcară	4900	56 1/4	5.45
Eisenstein	Peirano	"	800	56 1/4	5.72 1/2
Perlea	Schmierer	Orz	1400	43 1/4	4.05
Sasu	G. Mendl	Grâu	2000	63	11.—
Marghiloman	L. Dreifus	"	650	61-5	10.15
Haracopolo	Dreifus freres	"	6700	61	10.25
Marchiani	"	"	2270	62-5	10.55
Bach	Ottoman	"	1700	59 1/4	9.82
T. Dimitriad	Bellet	"	700	60-5	10.15
Grosovic	Cohen	"	900	60-5	10.90
Stamatopulo	Mila & fiu	"	1820	59 1/4	8.05
Curvisiano	Petricioni	"	2800	61 1/4	10.20
Bach	Petricioni	"	2180	60-5	9.78-5
"	Cotti	"	1600	58 1/4	8.65
T. Dimitriad	Carnavali	"	1000	59	8.50
Haracopolo	Conduri	"	1000	61	10.50
Cușof	Pauli	Săcară	1800	57	6.10
Vroni	Carnavali	"	1800	57-5	6.10
Vamvuri	Chrisoveloni	Porumb	3500	58-5	7.25
Tetene	"	"	650	61 1/4	7.55
Violato	G. Mendl	Ovăș	2300	9/16 K.	6.75

Agiul 14.05—14.10 la %.

Bursa de București.

18 Octomvrie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
" (Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	91 1/4	—
Împrumutul Municipal 5%	—	—
Serisuri func. rurale 7%	—	—
Serisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	97 1/2	—
" 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. ntr.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s. ntr.)	—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s. ntr.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei v. s. ntr.)	—	106.—
Soc. r. de con. (250 lei v. s. ntr.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio.	14.40	14.50

Schimb

Londra 3 luni	25.20	—
" cek	25.40	—
Paris 3 luni	99.40	—
" cek	100.—	—
Berlin 3 luni	123.60	—
" cek	124.30	—
Viena	2.02 1/4	—
Agio.	14.40	—

Bursa de Budapesta

din 19 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—	—
" " 4%	99.30	—
" " hârtie 5%	86.—	—
Împrumutul căilor ferate ung.	149.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—	—
Bonuri rurale ung.	104.—	—
" " cu cl. de sortare	104.—	—
" " bănețene-timșene	104.—	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—	—
" " transilvane	104.—	—
" " croato-slavone	104.25	—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.50	—
Împrumut cu premiu ung.	123.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50	—
Rentă de hârtie austriacă	81.—	—
" " argint austriacă	82.10	—
" " aur austriacă	111.75	—
Losurile austr. din 1860	135.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—	—
" " de credit ung.	290.—	—
" " " austr.	282.80	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.90	—
Napoleon-d'ori	9.92	—
Mărci 100 imp. germane	61.40	—
Londra 10 Livres sterlingi	125.05	—

Bursa de Viena

din 19 Octomvrie st. n. 1887.

Benta de aur ung. 6%	—	—
" " 4%	99.25	—
" " hârtie 5%	86.10	—
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—	—
Bonuri rurale ung.	104.—	—
" " cu cl. de sortare	104.—	—
" " bănețene-timșene	104.—	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—	—
" " transilvane	104.—	—
" " croato-slavone	104.25	—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.50	—
Împrumut cu premiu ung.	123.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50	—
Rentă de hârtie austriacă	81.15	—
" " argint austriacă	82.45	—
Rentă de aur austriacă	111.80	—
Losuri austr. din 1860	135.20	—
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—	—
" " de credit ung.	288.50	—
" " " austr.	281.60	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.93	—
Napoleon-d'ori	9.91 1/2	—
Mărci 100 imp. germane	61.37 1/2	—
Londra 10 Livres sterlingi	125.25	—

Cursul pieței din Sibiu

din 20 Octomvrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.50	vend. 8.56
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusești	" 1.00	" 1.11

LOTERIE.

Tragerea din 19 Octomvrie st. n.

Brünn: 78 60 3 19 12.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 48

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tratează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și apleată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafuli ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot de-acele se pot contrage împrumuturi în ori ce sume — pe lângă depunere de acți, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.